

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Sylwia Janina Wojciechowska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, 2012, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie rozprawy zatytułowanej *(Re)Visions of the Pastoral in Selected British and American post-Romantic Fiction*, która została opublikowana w 2017 roku nakładem Wydawnictwa Naukowego WAM w Krakowie.

Magister filologii angielskiej oraz filologii włoskiej, 2005, Uniwersytet w Stuttgarcie, Niemcy, na podstawie pracy magisterskiej zatytułowanej *The Poems of the Anthology "England's Helicon" and the Pastoral Tradition*. Dyplom został nostryfikowany przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu w roku 2009.

Magister filologii klasycznej, 2000, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie pracy magisterskiej zatytułowanej *Katalog Argonautów w eposie „Argonautika” Apolloniosa z Rodos*.

Wyróżnienie: imienne stypendium Ministra Edukacji dla Sylwii Jóskowskiej (1988–1999).

Osiągnięcie: pięcioletnie jednolite studia magisterkie ukończone w przeciągu czterech lat, włączając studia w ramach programu Erasmus (Universität zu Köln, Niemcy, 1999).

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

2015 – obecnie: adiunkt w Katedrze Nauk o Literaturze Filologii Angielskiej Instytutu Neofilologii Akademii Ignatianum w Krakowie

2012–2016: wykładowca akademicki w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie

2012–2016: wykładowca akademicki w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie

2002–2003: asystent wykładowcy, (ówczesnie) dr Jarmili Mildorf, w Instytucie Neuere Englische Philologie, Uniwersytet w Stuttgarcie, Niemcy

4. **Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.**

Główne osiągnięcie naukowe: monografia naukowa

Nostalgia as a Mode of Reflection in the Autobiographical Narratives of Joseph Conrad and Henry James. Frankfurt am Main: Peter Lang, 2023. ISBN 978-3-631-87959-7.

Seria wydawnicza: *Dis/Continuities. Toruń Studies in Language, Literature and Culture*. Ed. by Mirosława Buchholtz, Vol. 21.

Recenzenci:

prof. dr hab. Mirosława Buchholtz, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

dr. hab. Agnieszka Adamowicz-Pośpiech, prof. UŚ, Uniwersytet Śląski

Przedstawione osiągnięcie naukowe, *Nost/algia as a Mode of Reflection in the Autobiographical Narratives of Joseph Conrad and Henry James* (Frankfurt am Main: Peter Lang, 2023), jest wynikiem wieloletnich badań literaturoznawczych, które od początku ukierunkowane były komparatystycznie: obie prace magisterskie oraz rozprawa doktorska miały charakter porównawczy w zakresie zarówno diachronicznym (uwzględnienie zmian zachodzących w obrębie epiki oraz konwencji sielankowej), jak i synchronicznym (omówienie różnorodności form włączonych w antologię *England's Helicon* oraz wybranych utworów prozy po-romantycznej interpretowanych w rozprawie doktorskiej). Przedstawiona monografia habilitacyjna stanowi kontynuację rozważań dotyczących gatunku i trybu literackiego, a jej celem jest próba zdefiniowania zjawiska nostalgii jako trybu literackiego w prozie autobiograficznej.

Inspiracja, metodologia i cel naukowy

Kilka czynników przyczyniło się do podjęcia badań nad nostalgią jako odrębnym zjawiskiem w kulturze, filozofii, a w szczególności w literaturze, oraz do jej interpretacji w utworach autobiograficznych Josepha Conrada i Henry'ego Jamesa. Badania teoretyczne zainspirowane zostały głównie przez:

- wcześniejszą refleksję dotyczącą sielanki oraz konsultacje z promotorem pracy magisterskiej (prof. Hans Ulrich Seeber, Uniwersytet w Stuttgarcie, badacz utopii/dystopii i sielanki; najnowsza publikacja prof. Seebera, do której się odwołuję, to *Idylle und Geschichte. Studien zur europäischen Idylle von Vergil bis zu W. H. Auden*, Heidelberg: Universitätsverlag Winter, 2023);
- wielokrotny aktywny udział w cyklu specjalistycznych konferencji naukowych zatytułowanych *Memory, Melancholy and Nostalgia*, organizowanych przez prof. dr hab. Wojciecha Owczarskiego, Uniwersytet Gdański (Gdańsk 2018; Gdańsk 2019; Gdańsk 2020, Gdańsk 2022);
- pracę naukową związaną z wykładami pozakonferencyjnymi dotyczącymi zjawiska nostalgii (wykład dla Kirchner Network 2022; wykład gościnny dla członków Katedry Literatury Amerykańskiej i Przekładu Literackiego, UMK, 2021; wykład gościnny dla członków Polskiego Towarzystwa Conradowskiego, 2022) oraz wygło-

szonymi w trakcie konferencji naukowych organizowanych przez Daugavpils University, Łotwa (2020 oraz 2021) i Akademię Ignatianum w Krakowie (2023);

- pracę dydaktyczną, w trakcie której rola promotora prac licencjackich i magisterskich z zakresu literatury oraz koordynatora konwersatorium monograficznego (Transformacje Modernistyczne) skłoniła mnie do przemyśleń dotyczących nostalgii jako zjawiska o szerokim znaczeniu społecznym i kulturowym (badania Freda Davisa, 1979; Svetlany Boym, 2001); zgodnie z ustaleniami naukowców (Illbruck, 2012; Dodman, 2018), przyjmuję za słuszne założenie, iż nostalgia w dyskursie publicznym katalizowana jest przez doświadczenie zmiany i przejścia.

Dobór autorów, Josepha Conrada oraz Henry'ego Jamesa, których utwory autobiograficzne zinterpretowałam w monografii, motywowany był:

- wcześniejszymi konsultacjami z promotorem rozprawy doktorskiej, prof. dr hab. Mirosławą Buchholtz, UMK w Toruniu, wiodącą badaczką twórczości Henry'ego Jamesa w Polsce, przewodniczącą *Henry James Society* (2017);
- wcześniejszymi konsultacjami z członkami *Joseph Conrad Society (UK)* oraz *Joseph Conrad Society (Poland)* – w trakcie zebrań oraz konferencji (Lublin 2022; Chieti 2022);
- aktywnym udziałem w konferencjach specjalistycznych poświęconych zarówno Henry'emu Jamesowi (Toruń 2013), jak i Josephowi Conradowi (Lublin 2022; Chieti 2022).

Przedstawiona monografia naukowa jest więc wynikiem zarówno pracy badawczej, jak i szerokich konsultacji, nie tylko z wybitnymi literaturoznawcami, ale również w kręgu specjalistycznych stowarzyszeń (*British Comparative Literature Association*, *Joseph Conrad Society (UK)*, *Joseph Conrad Society (Poland)*). Na płaszczyźnie teoretycznej, celem podjętych rozważań była próba zdefiniowania nostalgii jako trybu literackiego, który, mimo powiązań z konwencją sielankową, nie jest jedynie jednym z wyznaczników gatunkowych sielanki, lecz może być analizowany jako niezależny fenomen literacki. Celem części analitycznej monografii było wykazanie, w jakim zakresie napięcia nostalgiczne w tekście literackim są znaczące dla filologicznej interpretacji utworu literackiego oraz jakie wnioski mogą implikować w narracji autobiograficznej. Przedstawiona monografia naukowa stanowi więc naturalne do-

pełnienie moich wcześniej podjętych badań nad sielanką, nie poprzestając jednak na powielaniu tez o pokrewieństwie sielanki i nostalgii: w rozprawie proponuję przyjęcie nowatorskiego modelu analitycznego nost/algii jako trybu literackiego, który może być interpretowany niezależnie od konwencji sielankowej, a który jednocześnie pomaga wyznaczyć szeroką przestrzeń interpretacyjną dla eksploracji biografii i autobiografii. Prezentowana monografia wpisuje się więc w nurt popularnych ostatnio badań nad auto/biografistyką (Rak 2013; Czermińska 2000, 2015).

Niekonwencjonalny zapis terminu w tytule monografii, uwzględniający ukośnik pomiędzy leksemami, *nostos* (powrót) oraz *algos* (ból), sugerować ma już w tytule książki odrębność przedstawionych badań. Mimo, iż często odwołuję się do ogólnie przyjętych typologii nostalgii przedstawionych wcześniej przez Freda Davisa (1979) oraz Svetlanę Boym (2001), które w części teoretycznej przywołuję jako wartościowe narzędzia badawcze, w mojej monografii proponuję zastosowanie innego modelu analitycznego, czerpiącego ze spuścizny antyku a opierającego się na koncepcji powrotu (*nostos*). Innymi słowy, uznając zasadność dotychczasowych teorii nostalgii, postuluję rozważenie modernistycznych realizacji nostalgii w wybranych utworach autobiograficznych poprzez pryzmat komparatystyki uwzględniającej przede wszystkim znaczenie antycznych i nowożytnych wizji powrotu dla pełniejszego odczytania tekstów nowożytnych obu autorów. W przeciwieństwie do Boym (2001), a wcześniej Davisa (1979), proponuję skoncentrowanie interpretacji autobiograficznej na akcie *nostos*, a tym samym zniwelowanie znaczenia uczuć i sentymentów w rozważaniach nad implikacjami wynikającymi z napięć nostalgicznych. Próba takiej interpretacji nostalgii została zainspirowana wcześniejszymi badaniami wybitnego badacza sielanki, Leo Marxa, który swoją znamienitą publikacją, *The Machine in the Garden* (1967), zrewolucjonizował postrzeganie znaczenia konwencji sielankowej w dyskursie publicznym w Stanach Zjednoczonych drugiej połowy dwudziestego wieku. Pokrewieństwo sielanki i nostalgii naturalnie sankcjonuje zasadność częściowego aplikowania modelu Leo Marxa dla rozważań nad nostalgią, po uprzednim wprowadzeniu odpowiednich modyfikacji zaproponowanych w mojej monografii. Powyższe teorie pozwoliły mi stworzyć nowe narzędzie interpretacyjne, umożliwiające analizę dowolnych utworów autobiograficznych poprzez uwypuklenie roli obrazów powrotu (*nostos*) zarówno w sferze

publicznej, jak i intymnej, przy równoczesnym zniwelowaniu znaczenia sentymentalności. Według mojej najlepszej wiedzy, takie ujęcie nostalgii jest całkowicie nowatorskie.

Struktura pracy

Monografia zasadniczo składa się z pięciu rozdziałów, z których pierwsze dwie części zostały poświęcone teorii nostalgii oraz autobiografii, a kolejne trzy zawierają analizę komparatystyczną utworów Josepha Conrada oraz Henry'ego Jamesa, opierającą się na filologicznej interpretacji tekstu z uwzględnieniem nost/algii w perspektywie badawczej. Rozdział pierwszy, "The Nostalgic Design: Simple and Complex Nostalgia", zawiera rozważania teoretyczne dotyczące tej kategorii. Szczególną uwagę zwracam tu na kwestię a-historyczności w stosowaniu terminu „nostalgia” we współczesnej krytyce: mimo greckiego brzmienia, które mogłoby sugerować antyczne pochodzenie tej kategorii, nostalgia jest neologizmem stworzonym dopiero w czasach nowożytnych. Pojęcie to wprowadził do dyskursu medycznego Johannes Hofer, który w roku 1688 opisał przypadki nostalgii wśród pacjentów w traktacie *Dissertatio medica de nostalgia, oder Heimwehe*. W związku z tym, że kopia tej rozprawy przechowywana jest wśród starodruków w zasobach Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, mogłam omówić nowożytny charakter tej publikacji sięgając bezpośrednio do źródła (cytaty z oryginału), co pozwoliło mi wykazać jego oświeceniową interdyscyplinarność. Wiele uwagi w tej części monografii poświęcam kwestii interdyscyplinarności nostalgii, a co za tym idzie również omówieniu diachronicznej ewolucji tej kategorii, którą stopniowo włączono w obręb dyscyplin niezwiązanych z medycyną, to jest filozofii i antropologii (Kant 1798, Lyotard 1992), nauk społecznych (Davis 1979), historii (Illbruck 2012; Dodman 2018), psychologii (Starobinski 1966; Rosen 1975; Shaw, Chase 1989) a wreszcie literatury i mediów (Boym 2001; Cook 2005; Clewell 2013; Armbruster 2016). Celem takiego przedstawienia tego zjawiska jest podkreślenie złożoności podjętej problematyki, co otwiera pole dla przedstawienia nowych postulatów.

Proponowana przeze mnie nowatorska koncepcja nost/algii czerpie ze schematu semantycznej dwupostaciowości sielanki skonstruowanego przez Leo Marxa jako tzw. "the pastoral design" (1967), którą odpowiednio adaptuję dla potrzeb omawianego zagadnienia. Według wzorca analitycznego, który nazywam "the nostalgic design",

nostalgię rozumieć można dwojako: jako tzw. „strukturę uczuć” (w teorii sielanki–Marx 1967) wyrażającą „nostalgię *prostą*” (neologizm frazeologiczny, który proponuję, tzw. *simple nostalgia*) oraz jako tzw. „strukturę myśli” (w teorii sielanki – Marx 1967) oznaczającą „nostalgię *złożoną*” (neologizm frazeologiczny, który proponuję, tzw. *complex nostalgia*). W monografii postuluję, iż o ile pierwsza kategoria wyraża tęsknotę emocjonalną, a co za tym idzie idealizujące uproszczenia oraz pewną schematyzację dyskursu, o tyle złożoność nostalgii jako trybu literackiego pozwala na komunikację z odbiorcą za pomocą obrazów i pojęć, które czerpią zarówno z literatury (odniesienia intertekstualne), jak i kultury i sztuki (np. poprzez formy utrwalone w przekazie ustnym – gawęda). Zakładana przeze mnie dwoistość nostalgii pozwala na uwypuklenie jej roli jako cennego narzędzia poznawczego, które umożliwia przekaz treści trudnych, a czasem niemożliwych do wyartykułowania, w komunikacji bezpośredniej. Takie rozumienie nostalgii jest, według mojej najlepszej wiedzy, nowatorskie nie tylko w Polsce, ale i poza jej granicami, gdyż wiodący teoretycy skupiali uwagę na znaczeniu perspektywy nostalgicznej w studiach z zakresu socjologii nad pamięcią zbiorową i indywidualną (Davis 1979) lub antropologii i literatury (Boym 2001). Moja propozycja podkreśla zaś znaczenie etymologii, semantyki oraz intertekstualności w filologicznej interpretacji tekstu autobiograficznego.

Rozdział drugi, zatytułowany, “Auto/bio/graphical Narration: Genre, Mode, and Nostalgia” zawiera rys historyczny badań nad autobiografią. Omówienie zagadnień z zakresu teorii gatunku, z uwzględnieniem głównych stanowisk naukowców wobec autobiografii (Misch 1950, Gusdorf 1956, Lejeune 1989, de Man 1979; Buchholtz 2011, 2014) stanowi punkt wyjścia dla rozważań nad modalnym charakterem tej formy narracji, za którym się ostatecznie opowiadam. Uznając znaczenie stanowisk teoretyków gatunku, proponuję podejście modalne do autobiografii, której referencyjność została podważona (de Man 1979) a fikcjonalność przyjęta za jeden z wyznaczników (Pascal 1960; Eakin 1992, 2014). Głównym celem tego rozdziału jest nakreślenie punktów zbieżnych pomiędzy narracją autobiograficzną oraz trybem nostalgicznym, zarówno w zakresie modalności, jak i na poziomie dyskursu. Udaje mi się wykazać, iż nostalgia może mieć swój udział w narracji autobiograficznej nie tylko jako

„struktura uczuć” (nostalgia *prosta*), ale przede wszystkim jako „struktura myśli” (nostalgia *złożona*), która kształtuje tekst za pomocą napięć wewnątrz- i pozatekstowych.

Kolejne trzy rozdziały skonstruowane zostały w oparciu o filologiczną interpretację tekstu. Ich celem jest wykazanie na konkretnych przykładach, że tzw. nostalgia *złożona* ma zasadnicze znaczenie dla analizy testów autobiograficznych. Kluczem kompozycyjnym w tej części monografii jest słowo „auto/bio/grafia”, którego poszczególne człony służą jako motywy przewodnie kolejnych rozdziałów analitycznych. Rozdział trzeci monografii, „*Bios: Outer Referentiality*”, podejmuje dyskusję na temat szeroko pojętej transformacji przełomu wieków (w oparciu o ustalenia Zygmunta Baumana, 2017 oraz 2018), która znajduje swoje odzwierciedlenie w tekstach autobiograficznych obu autorów. Dowodzę w nim, że studium transformacji zyskuje dodatkową głębię analityczną, jeśli rozważać je przez pryzmat napięć nostalgicznych. Fragmenty źródłowe poddane interpretacji w tym kontekście to wybrane passusy ze *Zwierciadła morza* (*The Mirror of the Sea*, 1906) w przypadku Josepha Conrada oraz szereg ustępów z trzynomowej *Autobiografii* (*Autobiographies*, 1913-1917 – dzieło nietłumaczone na język polski) Henry’ego Jamesa. Filologiczna interpretacja tekstów pod kątem zastosowanych w nich struktur nostalgicznych pomaga nie tylko uchwycić zasadnicze różnice w technice prowadzenia narracji obu autorów, ale także ich odmienny stosunek do przeszłości. W przedstawionej interpretacji wykazuję na konkretnych przykładach, że przeszłość w *Zwierciadle morza* Conrada jest ukazana jako czas/przestrzeń wyraźnie skończona z perspektywy osoby prowadzącej narrację autobiograficzną, niemniej jednak w sensie normatywnym kluczowa dla doświadczenia terażniejszości. Z kolei *Autobiografie* Jamesa zawierają obraz przeszłości, która jest częścią procesu stawania się. W monografii wykazuję, że napięcia nostalgiczne pomiędzy różnymi płaszczyznami czasu w tekstach obu autorów przybierają różnorodną intensywność, co potwierdza odmiennność doświadczeń zarówno ich samych, jak i narodów i społeczeństw, które reprezentowali – to jest Polski z czasów zaborów w przypadku Conrada oraz Ameryki uchwyconej w momencie transformacji ku mocarstwu światowemu.

O ile spektrum rozważań w rozdziale trzecim przedstawionej monografii jest panoramiczne, jako że dotyczy szeroko pojętych przemian kulturowo-społecznych, o

tyle kolejny rozdział, „*Autos: (Up)rootedness and the Self*”, skupia uwagę czytelnika wokół jednostki. W tym rozdziale zestawiam fragmenty Conradowskich *Ze wspomnień* (*A Personal Record* 1912) z osobistymi refleksjami autobiograficznej *personae* w *Autobiografiach* Jamesa. W przypadku amerykańskiego autora tekst źródłowy pozostaje niezmienny, jako że jest to obszerna trylogia autobiograficzna (*A Small Boy and Others* – 1913, *Notes of a Son and Brother* – 1914, oraz niedokończone *The Middle Years* – 1917). Rozważania prowadzone w tej części monografii dotyczą kwestii wykorzenia obu autorów i ich doświadczeń związanych z emigracją. Szczególną uwagę poświęcam tutaj etymologii leksemów *patris* oraz *patria* wykazując różnice semantyczne pomiędzy nimi oraz dowodząc, że warunkują one odmienną wizję utraconego domu przedstawionych w twórczości obu pisarzy. Udaje mi się udowodnić, że nostalgia *złożona* pozwala na odczytanie autobiograficznych *personae* pisarzy jako nowożytnych postaci epickie: o ile kreację Conradowską można odczytywać poprzez pryzmat aktu *nostos* przedstawionego w *Odysei*, o tyle wizja Jamesowska jest raczej bliska *Enejdzie*. Filologiczna interpretacja wybranych fragmentów autobiograficznych oparta na odczytaniu autobiograficznych narracji w świetle antycznych intertekstów pozwala uchwycić zasadniczą różnicę w ujęciu obu autorów w obrazach domu zarówno jako osobistej *patris*, jak i narodowej *patria*.

Ostatni rozdział monografii, „*Graphe: Writing Oneself*”, poświęcony został kwestiom formalnym. W przypadku twórczości Josepha Conrada, interpretacja przedstawiona w tym rozdziale podejmuje ponownie dyskusję na temat *Ze wspomnień* (*A Personal Record* 1912), których formalną odrębność tłumaczę analizując technikę budowania napięć nostalgicznych w tym tekście. Zestawienie wybranych fragmentów *Ze wspomnień* z tymi zaczerpniętymi z autobiograficznych esejów Conrada zatytułowanych „Jeszcze raz w Polsce” („*Poland Revisited*” 1915) oraz „Pierwsza wiadomość” („*First News*” 1918), opublikowanych w zbiorze *O życiu i literaturze* (*Notes on Life and Letters* 1921) pozwala wytłumaczyć wyjątkowość *Ze wspomnień* ich zakotwiczeniem w gawędzie polskiej, którą omawiam jako formę osadzoną w strukturach *nost/algi*. Bezpośrednie zestawienie tego tekstu Conradowskiego z *Autobiografiami* Henry’ego Jamesa, omawianymi w kolejnym podrozdziale, pozwala wykazać odmienną kompozycyjną oraz formalną uwidaczniającą się w twórczości au-

tobiograficznej obu autorów. Moja interpretacja dowodzi, że odmienność formalna między nimi wynika z przyjętej techniki pisarskiej, która w przypadku Conrada wypływa z artyzmu osadzonego na umiejętnym stosowaniu słowa mówionego oraz formy gawędy, zaś James szkicuje raczej serię obrazów, która przywodzi na myśl sztuki plastyczne, a w szczególności malarstwo. W obu przypadkach napięcia nostalgiczne pomagają uwypuklić piękno słów lub wizji i obrazów. Artyzm dźwięku zostaje więc zestawiony z estetyką obrazu, a odmienność ujęcia znajduje swoje odzwierciedlenie w strukturach nost/algii, które są przedmiotem filologicznej analizy tekstu.

Wyniki

Przedstawiona monografia wnosi nową perspektywę do badań literackich poprzez podkreślenie znaczenia nost/algii jako „struktury myśli” o fundamentalnym znaczeniu w badaniach teoretycznych nad autobiografią. W związku z notowanym obecnie zasadniczym wzrostem zainteresowania auto/biografią zarówno na rynku czytelnictwa, jak i w badaniach literaturoznawczych (Rak 2013), monografia wpisuje się we współczesne nurty krytyczno-literackie, konstruując dodatkową perspektywę badawczą. Proponowana przeze mnie nowatorska typologia zjawiska nost/algii w literaturze, osadzona na gruncie semantyki, etymologii oraz intertekstualności tekstów literackich, stanowi dopełnienie wcześniejszej typologii kulturowo-literackiej Svetlany Boym (2001), oferując literaturoznawcom nowe narzędzie poznawcze gotowe do praktycznego zastosowania w eksploracji narracji autobiograficznej. Udało mi się wykazać, że nową kategorię nost/algii można włączyć do rozważań teoretycznych nad autobiografią prowadzonych obecnie zarówno za granicą (Saunders 2013), jak i na gruncie polskim (Buchholtz 2014). W Polsce stanowi ona również dopełnienie interpretacji znaczenia napięć przestrzennych w autobiografii badanych przez Czermińską (2000, 2011, 2015), Rybicką (2008, 2013), czy Pereplicką (2017).

W przedstawionej monografii udowodniłam, że kategoria nost/algii może zasadniczo wpłynąć na głębsze odczytanie autobiograficznej spuścizny obu autorów. W przypadku Josepha Conrada, napięcia nostalgiczne uwidaczniające się w omawianych tekstach nasuwają wnioski dotyczące wewnątrztekstowych procesów suplementacji oraz substytucji (Sanders 2013, Cichoń 2014), jak również wyjaśniają naturę fenomenu osobowości autora jako *homo duplex*, dla którego przestrzeń intymnej *patris* osa-

dza się w doświadczeniu ciągłego powrotu – powrotu, który ostatecznie nie może się ziścić. Conradowski wizerunek *patris* jest więc zasadniczo różny od Jamesowskiego obrazu Ameryki lat jego dzieciństwa i młodości, który czerpie z bogatej spuścizny sielanki, wszechobecnej w kulturze amerykańskiej (Marx 1967). W części analitycznej monografii wykazuję, że bezpieczna przestrzeń w *Autobiografiach* Jamesa jest wciąż na nowo konstruowana a proces ten przebiega w ciągłym dialogu z teraźniejszością, a czasem przyszłością.

Monografia wydaje się ważną pozycją krytyczną dla biografistyki Conradystycznej oraz Jamesowskiej. Udowaniom w niej, że kolejne teksty autobiograficzne Conrada, mimo iż różne w swej formie i zazwyczaj odczytywane jako teksty odrębne, można rozważać w kontekście ciągłości. Struktury nost/algii stanowią ogniwo spajające *Zwierciadło morza*, *Ze wspomnień* oraz omówione eseje ze zbioru *O życiu i literaturze*, a tym samym pozwalają odczytać kolejne utwory autobiograficzne tego autora jako *continuum*, a nie, jak powszechnie przyjęto, jako osobne publikacje tego autora. Z kolei w przypadku Henry’ego Jamesa napięcia nostalgiczne charakterystyczne dla nostalgii *złożonej* pozwalają przyjąć inne stanowisko wobec kwestii jego domniemanego kosmopolityzmu niż ogólnie przyjęte: przeprowadzone dowodzenie ukazało na konkretnych przykładach, że mimo otwartości na Europę, James pozostawał patriotą, co podkreśla nost/algiczna struktura myśli w *Autobiografiach*. Przedstawiona analiza wykazała ponadto zasadniczy rozdźwięk pomiędzy Jamesowską konceptualizacją Anglii i Irlandii jako przestrzeni ujętej wewnątrz wyobrażeń z kręgu *patria*, zaś Francji i Włoch poza jako umiejscowionych poza nią.

Podsumowując można pokusić się o stwierdzenie, że skonstruowana przeze mnie kategoria nost/algii oferuje nową perspektywę zarówno w obszarze teorii biografii w ogóle, jak i specjalistycznych badań Conradystycznych i Jamesowskich.

Praktyczny wymiar pracy

Wielość wniosków, które nasunęły się w trakcie przeprowadzonej interpretacji, pozwala zintensyfikować eksplorację narracji autobiograficznej w kilku obszarach. W zakresie literaturoznawstwa nost/algia oferuje nową perspektywę dla badań nad gatunkiem i trybem autobiograficznym, stanowiąc szczególne dopełnienie dyskusji na

temat topografii przestrzeni (Rybicka 2008) oraz pamięci (Smith, Watson 2010; Wagner-Egelhaaf 2019). W polu specjalistycznych badań nad twórczością Conrada i Jamesa, można będzie kontynuować rozważania nad nostalgiczną strukturą myśli również w innych tekstach autobiograficznych obu autorów, nieujętych w przedstawionej monografii (pozostałe eseje Conrada w *Notes on Life and Letters*, twórczość podróżnicza Jamesa, między innymi *The American Scene*). Co więcej, skonstruowane narzędzie badawcze można będzie zastosować w przypadku innych autorów, którzy dokumentowali swoje czasy w kategorii przełomu. W związku z tym, że zjawisko nostalgii leży w obszarze zainteresowań również innych dyscyplin (np. filozofii, historii, socjologii), można będzie zaadoptować literaturoznawcze narzędzie badawcze w sposób interdyscyplinarny, pomijając znaczenie intertekstów, a uwypuklając semantykę i etymologię. Może okazać ono przydatne w interpretowaniu zmian społecznych rejestrowanych w przestrzeni publicznej jako wynik transformacji społeczeństw bezpośrednio narażonych na konflikt zbrojny lub zagrożenia pandemiczne (redefinicja przestrzeni bezpiecznej w sensie *patria* lub *patris*). Teoretyczna część monografii podkreślająca zasadniczą rozbieżność semantyczną pomiędzy pojęciami *patris* oraz *patria* znajdzie praktyczne zastosowanie w lingwistyce, wpływając na poprawność tłumaczeń oraz definicji tych pojęć z pola semantycznego „dom”. Przedstawiona monografia promuje konieczność prowadzenia dialogu w zakresie humanistyki pomiędzy specjalistami różnych dziedzin (literaturoznawcy, lingwiści, historycy, filozofowie, socjologowie) oraz położenia odpowiedniego nacisku na klasyczne wykształcenie młodego pokolenia.

Inne osiągnięcie naukowe: artykuł naukowy (wykazywany w myśl szkolenia dot. postępowania o awans naukowy z dnia 13 marca 2023 – Komunikatu RDN nr 5/2023)

“*Nostos, Nostalgia, and Pastoral in Twentieth-Century British Prose Fiction.*” *Papers on Language and Literature*, Vol. 57 (4), 2021, 388–409. ISSN 0031-1294

W obszarze badań teoretycznych dotyczących nostalgii zarówno jako odrębnego zjawiska, jak i w relacji do sielanki, opublikowałam lub jestem w trakcie publikacji ogółem pięciu artykułów w czasopismach naukowych lub rozdziałach monograficznych. Są to: “Memory and *Reflective* Nostalgia in *To the Lighthouse* by Virginia Woolf and *The Go-Between* by L.P. Hartley,” opublikowany na Łotwie (2021); “Idealizing or Critical? Nostalgia for the Edwardian Golden Age,” który ukazał się w czasopiśmie specjalistycznym, *Polish Journal of English Studies*, w roku 2022; “Patterns of Nostalgia in the Autobiographical Reflections of Joseph Conrad and Henry James,” będący w trakcie publikacji w serii redagowanej przez prof. dr hab. Wiesława Krajkę, UMCS, i publikowanej równolegle w Polsce oraz Stanach Zjednoczonych; oraz rozdział “Modernist Nostalgia in *The Mirror of the Sea*,” który został włączony do tomu *Routledge Companion to Joseph Conrad*, upamiętniającego setną rocznicę śmierci Josepha Conrada – jego publikacja planowana jest jesienią 2023 (odpowiednie potwierdzenia w załącznikach). Spośród tego zbioru tekstów jeden artykuł, “*Nostos*, Nostalgia, and Pastoral in Twentieth-Century British Prose Fiction,” który został opublikowany w Stanach Zjednoczonych w wysoko punktowanym czasopiśmie, *Papers on Language and Literature* (70 punktów na liście ministerialnej), znacznie przyczynia się do rozwoju dyscypliny literaturoznawstwo.

Przedmiotem interpretacji krytyczno-literackiej w artykule wykazywanym jako inne osiągnięcie stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny jest określenie charakteru zależności pomiędzy nostalgią, sielanką oraz sentymentalnością i emocjonalnością. W odróżnieniu od tematyki monografii habilitacyjnej dotyczącej autobiografii oraz nostalgii złożonej, artykuł zawiera interpretację prozy modernistycznej w oparciu o koncepcję tzw. *reflective* nostalgia, to jest nostalgii refleksyjnej, zdefiniowanej w 2001 roku przez Svetlanę Boym. Mój szczególny wkład w rozwój dyscypliny stanowią przede wszystkim rozważania etymologiczne dotyczące pojęć *nostos*, *pothos*, *patriis* i *patria*, oraz wyjaśnienie implikacji semantycznych tych pojęć dla włączenia lub ewentualnego wykluczenia sielanki czy idylliczności z narracji utrzymanej w trybie nostalgicznym. W obszarze semantyki, szczególny nacisk położyłam na podkreślenie znaczenia greckich terminów *pothopatridos*, a kolejno także *pothopatridalgia*, który to ojcowie nostalgii, Johannes Hofer oraz Theodor Zwinger, proponowali zastosować

w miejsce nostalgii jako termin uznany przez nich za bardziej odpowiedni dla nazwania tego zjawiska. W artykule postuluję również, iż nagromadzenie w danym dziele literackim obrazów z kręgu *nostos* wiąże się z jego równoczesną otwartością na motywy sielankowe, zaś uwypuklenie bólu wynikającego z utraty, a więc *algos*, pozwala na włączenie elegii. O ile mi wiadomo, nie uzasadniano dotąd obecności sielanki czy elegii w danym dziele literackim od występowania w nich nostalgii o takiej typologii: zakładam, iż uwypuklenie znaczenia pierwszego leksemu, *nostos*, będzie predestynowało dany utwór ku narracji sielankowej, zaś wielość obrazów związanych z *algos* zbliży go raczej ku elegii.

By ukazać na konkretnych przykładach tę zależność, zaproponowałam interpretację filologiczną czterech utworów literackich z czasów szeroko pojętego modernizmu, a mianowicie: *The Golden Age* Kennetha Grahame'a, *The Go-Between* L.P. Hartley'a, *To the Lighthouse* Virginii Woolf oraz *The Return of the Soldier* Rebecca'i West. Każdy z tych utworów interpretuję według zastosowania w nich nostalgii związanej z aktem powrotu (*nostos*), a co z tym idzie, również sielanką, lub utraty (*algos*) i elegii.

Przedstawiony artykuł przyczynia się więc do rozwoju dyscypliny literaturoznawstwo poprzez wykazanie zależności pomiędzy sub-kategoriami nostalgii a konkretnymi trybami literackimi. Według mojej najlepszej wiedzy, nie rozpatrywano dotąd znaczenia obrazów z kręgu *nostos* i *algos* dla wyjaśnienia partycypacji danych utworów w tradycji sielanki bądź elegii; nie rozważano również zastosowania w nich sub-kategorii nostalgii refleksyjnej zdefiniowanej przez Boym (*reflective nostalgia*). Zakładam, iż część wniosków dotyczących etymologii i semantyki zawartych w części teoretycznej artykułu oraz tych wynikających z interpretacji filologicznej tekstu będzie można zastosować w przypadku innych powieści opisujących doświadczenia wojenne lub momenty przełomu. Należy podkreślić, że charakterystyka typologii przedstawiona w artykule nie wyczerpuje tematu i wymaga prowadzenia dalszych badań w obrębie prozy modernistycznej, szczególnie w odniesieniu do podtypu elegijnego.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Moja wieloletnia praca zawodowa obejmowała realizację obowiązków asystenta wykładowcy oraz wykładowcy akademickiego (Uniwersytet w Stuttgarcie, Niemcy; Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego; Wyższa Szkoła Europejska im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie) a także adiunkta w Akademii Ignatianum w Krakowie, gdzie pracuję od 2015 roku. Od ponad dwudziestu lat angażuję się w działalność naukową. Szczególnie intensywna jest moja współpraca naukowa z Wydziałem Humanistycznym UMK w Toruniu oraz z Wydziałem Nauk o Kulturze Uniwersytetu w Paderborn, Niemcy.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika jest moją uczelnią macierzystą, która nadała mi zarówno dyplom magistra Filologii Klasycznej, jak doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Moja istotna działalność naukowa we współpracy z tą instytucją została zainicjowana już w trakcie studiów, gdy jako członek Studenckiego Koła Naukowego brałam udział w warsztatach epigraficznych w Odessie oraz inwentaryzowaniu inskrypcji w kościołach w Wilnie. Prace inwentaryzacyjne *in situ* realizowane były w ramach grantu KBN 5 HO 1 G 089 21, którego kierownikiem był prof. dr hab. Włodzimierz Appel, UMK. Doświadczenia te ukształtowały moją wrażliwość na brzmienie słów w języku polskim oraz językach obcych, zagadnienia ekwiwalencji w tłumaczeniu oraz kwestie związane z semantyką i etymologią słów. Doświadczenia zebrane w trakcie wyjazdów w celach naukowych do Wilna i Odessy pozwoliły opublikować dwa artykuły naukowe, afiliowane w UMK, których treść czerpie z umiejętności odczytywania zachowanego tekstu nabytych w Wilnie i Odessie, a mianowicie „Inskrypcje z kościoła św. Piotra i Pawła w Wilnie” *Acta Universitatis Nicolai Copernici – Historia* (współautorstwo: Adam Węgrzyn) oraz „O niektórych antycznych praktykach i zaklęciach magicznych”. W: *Z antycznego świata. Religio, cultus, homines* (współautorstwo: Katarzyna Malinowska).

Tak zainicjowana działalność naukowa w murach UMK była kontynuowana przeze mnie w późniejszych latach, gdy jako doktor literaturoznawstwa wielokrotnie konsultowałam stan prowadzonych badań z prof. dr hab. Mirosławą Buchholtz, UMK.

W ramach współpracy naukowej z UMK moje badania zostały przedstawione gronu naukowemu dwukrotnie, w trakcie konferencji międzynarodowej “Henry James: His Great Wars and Battles” (Toruń 2013) oraz w formie wykładu gościnnego wygłoszonego dla członków Katedry Literatury Amerykańskiej i Przekładu Literackiego UMK (2021). By wzmocnić współpracę naukową pomiędzy Akademią Ignatianum w Krakowie a UMK w Toruniu, w 2017 roku podjęłam się organizacji wykładu gościnnego dr hab. Gerarda Kilroya, prof. AIK (obecnie pracownika Akademii Ignatianum w Krakowie a wcześniej University College London) w murach UMK, gdzie prowadzono dyskusję naukową z kadrą anglistyczną UMK.

Istotna aktywność naukowa jest od lat realizowana przeze mnie również na forum międzynarodowym, głównie we współpracy z Daugavpils University, Łotwa, oraz Paderborn University, Niemcy. Od kilku lat współpracuję naukowo z dr Ilze Kacane, Daugavpils University, Łotwa, jako członek rady naukowej czasopisma *Journal of Comparative Studies* (od 2021) oraz uczestnicząc w interakcji akademickiej z naukowcami z Daugavpils University. W ramach tej współpracy byłam również członkiem komitetu naukowego konferencji międzynarodowej “Human: Language, Society, Culture.”

Od wielu lat prowadzę intensywną współpracę naukową z prof. Jarmilą Mildorf, obecnie pracownikiem Uniwersytetu w Paderborn a wcześniej Uniwersytetu w Stuttgarcie, Niemcy. W ramach tej współpracy w latach 2018–2019 wygłosiliśmy wykłady gościnne dla studentów i kadry naukowej naszych uczelni oraz przyczyniliśmy się do podpisania w roku 2019 umowy bilateralnej Erasmus pomiędzy Akademią Ignatianum w Krakowie a Uniwersytetem w Paderborn; umowę przedłużono na kolejne trzy lata w roku akademickim 2022/2023. We współpracy z prof. Mildorf w roku 2021 udało się zrealizować wspólny wykład w formule online, “Resilience to Crisis. Past and Present,” dla uczestników z Polski i Niemiec. Jedną z wielu naszych wspólnych inicjatyw był również projekt “Conrad4U: (Trans)Formationen von Krakau, England, Europa um die Jahrhundertwende”, który miał być przedstawiony jako propozycja grantu w PNFN (Polsko-Niemiecka Fundacja na rzecz Nauki), czemu ostatecznie przeszkodziła pandemia Covid 19. Z racji zakończenia pandemii w kwietniu 2023 (Erasmus Partner Week, Paderborn, 24.04-28.04.2023) podjęliśmy rozmowy w spra-

wie wznowienia prac nad tym projektem. Zaświadczenia dotyczące wszystkich wyżej wymienionych aktywności naukowych znajdują się w załącznikach.

W ramach szeroko pojętej aktywności naukowej realizowanej we współpracy z naukowcami zatrudnionymi w wielu ośrodkach naukowych podjęłam następujące aktywności:

- brałam udział w blisko 30 konferencjach naukowych (6 krajowych i 20 międzynarodowych), z czego 27 z tytułem doktora;
- opublikowałam jedną monografię naukową poza omówioną powyżej, *(Re)Visions of the Pastoral in Selected British and American post-Romantic Fiction*, Kraków: Wydawnictwo WAM, 2017 (publikacja rozprawy doktorskiej);
- opublikowałam 24 artykuły naukowe i rozdziały w monografiach, z czego 20 z tytułem doktora; złożyłam trzy artykuły naukowe/rozdziały monograficzne, które obecnie są w druku lub podlegają procesowi recenzji;
- przeprowadziłam współredakcję monografii naukowej *Colossus. How Shakespeare Still Bestrides the Cultural and Literary World*, Kraków: Wydawnictwo WAM, 2018 (wraz z dr Aeddanem Shaw, Uniwersytet Jagielloński– oświadczenie w załączniku);
- sporządziłam jedną recenzję wydawniczą monografii naukowej oraz kilka recenzji wydawniczych artykułów opublikowanych w *Multidisciplinary Journal of School Education* oraz *Journal of Comparative Studies* (Łotwa);
- Jako redaktor tematyczny napisałam Słowo Wstępu do tomu nr 19 (2021) w *Multidisciplinary Journal of School Education*;
- złożyłam dwa wnioski o grant Miniatura 1 oraz Miniatura 2 (NCN), zatytułowane „Powieści o dorastaniu L.P. Hartleya na tle literatury modernizmu angielskiego obszaru językowego” (2017) oraz „L.P. Hartley: powieści o dorastaniu na tle literatury modernizmu angielskiego obszaru językowego” (2018). Obie recenzje negatywne.
- przygotowałam jeden wniosek do PFNF (Polsko-Niemiecka Fundacja na rzecz Nauki), zatytułowany „Conrad i Ty: (Trans)Formacja modernistyczna w Krakowie, Londynie, Europie” (w oryginale: “Conrad4U: (Trans)Formationen von Krakau, England, Europa um die Jahrhundertwende”). Wniosek nie został złożony z powodu pandemii Covid 19. W kwietniu 2023 podjęto ponowne prace nad wnioskiem, przy współudziale prof. Jarmili Mildorf, Uniwersytet w Paderborn, Niemcy.

Oprócz specjalistycznych badań dotyczących nostalgii, prowadziłam badania naukowe:

a) w obszarze sielanki

Kontynuując refleksję badawczą zainicjowaną w pracy magisterskiej i kontynuowaną w rozprawie doktorskiej, (*The Poems of the Anthology "England's Helicon" and the Pastoral Tradition* oraz *(Re)Visions of the Pastoral in Selected British and American post-Romantic Fiction*, Kraków: Wydawnictwo WAM, 2017), podjęłam dyskusję o konwencji, gatunku oraz trybie w literaturze z perspektywy rozważającej zależności pomiędzy sielanką i nostalgią. Częściowe wyniki badań przedstawiłam w trakcie konferencyjnych rozmów panelowych (Daugavpils 2020, Alabama 2020, Kraków 2023), specjalistycznego cyklu konferencyjnego *Memory, Melancholy, and Nostalgia* (Gdańsk 2018, 2019, 2020, 2022), jak również w trakcie konferencji Conradystycznych (Lublin 2022, Chieti 2022). Część wyników opublikowałam w cyklu artykułów naukowych oraz włączyłam w treść wykładu gościnnego wygłoszonego w Uniwersytecie w Paderborn (2018), i w UMK w Toruniu (2021, online) oraz wykładu dla międzynarodowego grona badaczy zrzeszonych w Kirchner Network (2022, online). Aby należycie zrozumieć zjawisko nostalgii, jej związki z konwencją sielankową oraz zależność od przemian społecznych, prowadziłam dyskusję z wybitnymi naukowcami (między innymi z profesorem Mildorf, Uniwersytet w Paderborn). Część badań nad sielanką stanowiła podstawę teoretyczną dla wniosków *Miniatura 1* i *Miniatura 2* (2017, 2018 – recenzje negatywne) oraz PNFN (2019 – prace nad wnioskiem przerwane przez pandemię Covid 19). Obecnie przygotowuję również wystąpienie dotyczące proponowanej przeze mnie koncepcji nost/alгии oraz jej związków z sielanką, które zamierzam wygłosić w Olsztynie na konferencji PASE 31, *Modes, Mediums, Modalities* (czerwiec 2023).

Miałam okazję poruszać kwestię gatunku i trybu nie tylko w ramach refleksji naukowej, ale również w rozmowach z seminarzystami, których prace dyplomowe dotyczące gatunku oraz konwencji prowadziłam.

b) w obszarze autobiografii, pamięci, tożsamości oraz studium przelomu

Badania dotyczące pamięci i pamiętania stanowią dopełnienie moich rozważań gatunkowych i są treścią drugiego rozdziału teoretycznego monografii habilitacyjnej. Refleksję nad tym polem badawczym prowadziłam wielotorowo, konsultując swoje wyniki z wybitnymi Conradystami polskimi i zagranicznymi w trakcie konferencji międzynarodowych (Lublin 2022, Chieti 2022) oraz spotkań Polskiego Towarzystwa Conradowskiego (Kraków 2022/2023), którego jestem członkiem, jak i korespondując i rozmawiając z badaczami twórczości autobiograficznej Conrada i Jamesa (prof. Robert Hampson, prof. Mirosława Buchholtz). Udzielono mi wielu cennych uwag i wskazówek, które mogłam wykorzystać w pracy nad nost/algią oraz obrazem domu jako *patris* i *patria* – w tym zakresie szczególnie pomogli mi przed laty wybitni polscy klasycy, prof. Włodzimierz Appel, UMK, Toruń, i prof. Hanna Appel, UMK, Toruń. Interdyscyplinarne konsultacje pozwoliły z jednej strony uwypuklić różnice semantyczne, z drugiej zaś odpowiednio podkreślić znaczenie pamięci i pamiętania w budowaniu tożsamości, co przełożyło się na skrupulatność terminologiczną w opublikowanych badaniach i monografii habilitacyjnej.

Uczestniczyłam w konferencjach specjalistycznych dedykowanych pamięci (*Memory, Melancholy, and Nostalgia* – Gdańsk 2018, 2019, 2020, 2022) oraz tożsamości i przełomu (Toruń 2013, Nowy Targ 2015, Kraków 2020, Daugavpils 2020 i 2021, Białystok 2021, Lublin 2022, Kraków 2023). Miałam również okazję zorganizowania i wygłoszenia wraz z prof. Jarmilą Mildorf wspólnego wykładu online, *Resilience to Crisis*, dla słuchaczy z Polski i Niemiec (kwiecień 2021); część wygłoszona przeze mnie zatytułowana była “Nostalgia and Crisis: Joseph Conrad’s Autobiographical Essays”. Wieloletnie konsultacje dotyczące pamięci, które przeprowadziłam z prof. Mildorf, University Paderborn, oraz dr Kacane, Daugavpils University, pozwoliły na konceptualizację nost/algii jako jednego z symptomów doświadczenia przejścia. Kilka opublikowanych przeze mnie artykułów dotyczących nostalgii naturalnie porusza kwestie autobiograficzne, ale część publikacji poświęcona została wyłącznie studium przejścia i budowaniu tożsamości (Nowy Targ 2017, *Multidisciplinary Journal of School Education* 2022).

Aktualnie prowadzę prace dyplomowe w części poświęcone wątkom autobiograficznym oraz seminarium dotyczące literackiego zapisu studium przejścia z zakresu treści specjalistycznych, „Transformacje Modernistyczne”.

c) badania dotyczące twórczości modernistów, przede wszystkim Josepha Conrada i Henry’ego Jamesa

Okres historyczny, któremu poświęcam szczególną uwagę w rozważaniach naukowych, to czas modernizmu, zarówno wczesnego (twórczość Josepha Conrada i Henry’ego Jamesa), jak i późnego (L.P. Hartley). Jest to częściowo kontynuacja interpretacji prozy po-romantycznej, której poświęciłam szczególną uwagę w rozprawie doktorskiej. Członkostwo w czterech specjalistycznych stowarzyszeniach literaturoznawczych (*British Comparative Literature Association, Joseph Conrad Society (UK), Polish Association for the Study of English, Polskie Towarzystwo Conradowskie*) umożliwiło mi podjęcie szerokiej dyskusji akademickiej oraz ukierunkowało moje badania, szczególnie uwzględniając twórczość Josepha Conrada. W okresie 2013–2023 opublikowałam: dwa artykuły dotyczące Virginii Woolf (*Horyzonty Wychowania* 2019, *Journal of Comparative Studies* 2021); jeden artykuł dotyczący D.H. Lawrence’a (*Czytanie Literatury* 2021), trzy artykuły dotyczące Henry’ego Jamesa (Toruń 2014, oraz *Litteraria Copernicana* 2017–tłumaczenie; *Cambridge Scholars* 2018); jeden artykuł dotyczący Josepha Conrada (*Multidisciplinary Journal of School Education*; kolejny tekst o twórczości Conrada jest w druku – *Conrad: Eastern and Western Perspectives* 32, 2023, jeden przyjęty do tomu *Routledge Companion* (2023), jeden w recenzji– *Yearbook of Conrad Studies (Poland)*) oraz cztery omawiające twórczość Inklingów i dwa L.P. Hartleya, których działalność literacka przypadła na czas późnego modernizmu. Badania nad powieściami autorstwa L.P. Hartley’a stanowiły podstawę dla wniosku Miniatura 1 oraz Miniatura 2 (2017 oraz 2018 – recenzje negatywne), zaś nad twórczością Josepha Conrada dla wniosku o grant do PNFN (Polsko-Niemiecka Fundacja na Rzecz Nauki, 2018/2019), prace nad którym zostały przerwane przez pandemię Covid 19 (wniosek zakładał bliską interakcję pomiędzy studentami i naukowcami z Paderborn University, która z racji obostrzeń pandemicznych okazała się niemożliwa, co skutkowało ostatecznym wstrzymaniem się od złożenia wniosku o numerze

200522). W lipcu 2023 będę miała okazję przedstawić wyniki moich badań w trakcie jubileuszowej konferencji organizowanej przez *Joseph Conrad Society (UK)* w Londynie (06.07.2023–08.07.2023).

Prowadziłam i prowadzę liczne prace dyplomowe dotyczące twórczości modernistów oraz seminarium z zakresu treści specjalistycznych, zatytułowane „Transformacje Modernistyczne”. W roku 2017 wygłosiłam wykład otwarty dla członków Katedry Filologii Angielskiej, zatytułowany „Modernistyczna *aemulatio*” a w 2022 dla członków Polskiego Towarzystwa Conradowskiego w Krakowie, zatytułowany “Patterns of Nostalgia in the Autobiographical Narratives of Joseph Conrad and Henry James.”

d) badania z zakresu literatury dziecięcej oraz młodzieżowej

Refleksja nad pamięcią oraz tożsamością włączała również literaturę dziecięcą i młodzieżową, ze szczególnym uwzględnieniem wyżej wspomnianych Inklingów i twórczości L.P. Hartley’a. W ramach tych zainteresowań w latach 2016–2019 brałam udział w cyklu konferencji, *Żywioły w literaturze dziecięcej i młodzieżowej*, współorganizowanej przez ówczesną Katedrę Filologii Angielskiej Akademii Ignatianum w Krakowie oraz Ośrodek Badań Literatury Dziecięcej i Młodzieżowej Wydziału Polonistyki UJ, jak również w konferencji zaocznej *Sacrum* (Białystok 2021). Wnioski z podjętych rozważań opublikowałam jako cztery rozdziały w kolejnych tomach *Żywioły w literaturze dziecięcej* (Kraków 2017, 2019, 2020, 2021) oraz jeden rozdział w tomie *Sacrum w literaturze dziecięcej i młodzieżowej* (Kraków 2021).

Prowadziłam i prowadzę prace dyplomowe dotyczące twórczości Inklingów i literatury młodzieżowej.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Osiągnięcia dydaktyczne

W ramach pracy dydaktycznej w czterech uczelniach wyższych – to jest na Uniwersytecie w Stuttgarcie, Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie oraz Akademii Ignatianum w Krakowie – realizowałam szereg zadań. Wśród nich należy wymienić:

a) zajęcia dydaktyczne:

Proseminar: Introduction to Literary Studies (tutorium w j. ang. i j. niem.), English Literature II (ćwiczenia oraz wykłady w j. ang.), English Literature III (ćwiczenia oraz wykłady w j. ang.), Literatura angielska (wykład i ćwiczenia w j. pl.), American Literature I oraz American Literature II (wykład i ćwiczenia w j. ang.), Wybrane zagadnienia z literatury angielskiej i amerykańskiej (konwersatorium w j. ang.), Historia literatury angielskiej i amerykańskiej (ćwiczenia w j. ang.), Łacina (ćwiczenia w j. pl.), Wprowadzenie do studiowania języków obcych (konwersatorium w j. ang.), PNJA – Gramatyka praktyczna (ćwiczenia w j. ang.), PNJA – Słuchanie i mówienie (ćwiczenia w j. ang.), PNJA – Czytanie i pisanie (ćwiczenia w j. ang.), Practical English: Oral Skills (ćwiczenia w j. ang.), Practical English Academic Writing Skills (ćwiczenia w j. ang.), Komunikacja dwujęzyczna z elementami przekładu (j.pl–j.ang), Komunikacja dwujęzyczna z elementami przekładu (j.pl–j.niem), Komunikacja dwujęzyczna z elementami przekładu (j.ang–j.niem.), Konwersatorium z zakresu treści specjalistycznych (konwersatorium w j.ang.), Biznes i komunikacja językowa 2 (ćwiczenia w j.ang.), PNJA – przekład ustny (j.pl.–j.ang), PNJA – przekład pisemny (j.pl.–j.ang), Przekład tekstów specjalistycznych (j.pl.–j.ang), Seminarium magisterskie, Seminarium licencjackie.

b) prace dyplomowe:

W ramach osiągnięć dydaktycznych zrealizowanych na trzech uczelniach wyższych – to jest Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie oraz Akademii Ignatianum w Krakowie – wypromowałam 33 prace licencjackie w dyscyplinie literaturoznawstwo oraz ogółem 42 prace magisterskie, z czego 23 w dyscyplinie literaturoznawstwo. Byłam recenzentem 55 prac licencjackich i magisterskich.

Osiągnięcia organizacyjne

- Sekretarz ogólnopolskiej konferencji naukowej, *A Footprint on the Sand–Traces of Shakespeare's Biography and Works in Literature and Other Cultural Texts* (Akademia Ignatianum w Krakowie, 05.12.2016–06.12.2016).

- Współorganizator wykładu gościnnego prof. Waltera van Hercka, Uniwersytet w Antwerpii, zatytułowanego “Philosopher in the Woods. Society and Solitude in the Writings of Emerson and Thoreau”, Akademia Ignatianum w Krakowie, 27.04.2016.
- Organizator wykładu gościnnego prof. Gerarda Kiloya, UCL University/Akademia Ignatianum, w UMK, Toruń, zatytułowanego “Love Divine All Love Excelling. Pilgrims and Visions of Paradise in Dante’s Vita Nuova and Romeo and Juliet”, UMK, Toruń, 23.04.2017–24.04.2017.
- Organizator seminarium eksperckiego *Shakespeare Study Days*, którego pomysłodawcą był prof. Gerard Kilroy, Akademia Ignatianum w Krakowie, 18.05.2017–19.05.2017.
- Organizator wykładu gościnnego prof. Nicka Havely’ego, York University, w Akademii Ignatianum, zatytułowanego “Dante and Divina Comedia”, którego pomysłodawcą był prof. Gerard Kilroy, Akademia Ignatianum w Krakowie, 01.06.2017.
- Organizator wykładu gościnnego prof. Tilla Kinzela, Technische Universität Berlin, zatytułowanego “American Travellers to Italy in the 19th Century: Longfellow, Cooper and Hawthorne”, Akademia Ignatianum w Krakowie, 17.04.2019.
- Organizator wykładu otwartego, *Resilience to Crisis*, w formule online dla uczestników z Polski i Niemiec. Wykład “Defamiliarisation and Crisis: Corona Poems” wygłosiła prof. Jarmila Mildorf, Paderborn University. Wykład “Nostalgia and Crisis: Joseph Conrad’s Autobiographical Essays” wygłosiła dr Sylwia Janina Wojciechowska, 20.04.2020.
- Organizacja międzynarodowego panelu eksperckiego w formule online, zatytułowanego *Shakespeare in Translation*, który odbył się 10.03.2021. W panelu udział wzięli: prof. Anna Cetera–Włodarczyk (UW), prof. Marta Gibińska (UJ), prof. Till Kinzel (Technische Universität Berlin), dr Anna Kowalcze–Pawlik (Uniwersytet w Łodzi).
- Przewodniczący komitetu organizacyjnego międzynarodowej konferencji naukowej, *Transformations: Time in Culture, Literature and Language*, Akademia Ignatianum w Krakowie, 30.03.2023–31.03.2023.

Osiągnięcia popularyzujące naukę

- Autor wykładu otwartego zatytułowanego “Jack Kerouac and His Search for Arcadia”, Akademia Ignatianum w Krakowie, 27.04.2016.
- Organizator wykładu gościnnego w Szkole Podstawowej w Mogilanach (styczeń 2017) wygłoszonego przez asystentkę Fulbright, pani Madison Harry (obecnie Birdwell), która nauczwała w Akademii Ignatianum w Krakowie jako Fulbright ETA (2016–2017). Wykładowi towarzyszyło spotkanie nieformalne dla młodzieży gimnazjalnej i nauczycieli języka angielskiego z panią Madison Harry (potwierdzenie w załączniku).
- Autor filmu promującego Filologię Angielską w Akademii Ignatianum w Krakowie, który został umieszczony na stronie internetowej (rozmowa z Madison Harry, 2017).
- Aktywny uczestnik Festiwalu Nauki 2017 w Krakowie, autor interakcji zatytułowanej „Język naturalny? Czyli co rozumiemy nie znając języka”, promującej Akademię Ignatianum w Krakowie.
- Autor projektu “Conrad4U: (Trans)Formationen von Krakau, England, Europa um die Jahrhundertwende”, który miał być przedstawiony jako propozycja grantu w PNFN (Polsko-Niemiecka Fundacja na Rzecz Nauki), czemu ostatecznie przeszkodziła pandemia Covid 19. Projekt zakładał promocję twórczości Josepha Conrada wśród młodzieży polskiej (IV LO w Krakowie – klasy z rozszerzoną podstawą programową z j. angielskiego – wielokrotne spotkania z Dyrekcją liceum zostały sfinalizowane podpisaniem listu intencyjnego) i niemieckiej oraz bliską interakcją naukowców i młodzieży z członkami Polskiego Towarzystwa Conradowskiego. Mimo zaawansowanego stanu projektu, wniosek nie został złożony z uwagi na niemożność organizowania zaplanowanych wydarzeń w stanie zagrożenia pandemicznego (Covid 19). Obecnie prowadzone są rozmowy w sprawie wznowienia projektu.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Inne informacje:

- W roku 2018 otrzymałam Nagrodę Rektora Akademii Ignatianum w Krakowie za zaangażowanie w działalność naukową i organizacyjną oraz pomoc w przygotowa-

niu wniosku o uruchomienie studiów II stopnia na kierunku Filologia Angielska w Wydziale Pedagogicznym Akademii Ignatianum w Krakowie.

- W semestrze letnim 2022 sprawowałam funkcję p.o. Kierownika Katedry Nauk o Literaturze w Akademii Ignatianum w Krakowie.
- Od wielu lat należę również do zespołów dbających o jakość kształcenia akademickiego, a od marca 2023 jestem członkiem Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia dla Instytutu Neofilologii Akademii Ignatianum w Krakowie.
- Przez wiele lat prowadziłam działalność gospodarczą jako Interlingua Sylwia Wojciechowska, w ramach której miałam okazję zastosować w praktyce zdobyte doświadczenia lingwistyczne z zakresu nauczania, tłumaczeń oraz tłumaczeń specjalistycznych (branżowy język techniczny). Współpracowałam z następującymi firmami: Mercedes Benz Technology, Silberform (wciąż trwająca współpraca), oraz Kancelaria Mikulski i Prawnicy.

.....
(podpis wnioskodawcy)